

РЕШЕНИЕ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

КРУМОВГРАД

№ 17

Вх.№ 30

123.01.19

гр.Кърджали, 17.01.2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Кърджали, в съдебно заседание на деветнадесети декември две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВИКТОР АТАНАСОВ

ЧЛЕНОВЕ: АЙГЮЛ ШЕФКИ

МАРИЯ БОЖКОВА

при секретаря Мариана Кадиева и с участието на Бонка Василева – прокурор в ОП Кърджали като разгледа докладваното от съдия БОЖКОВА адм.д.№ 377 по описа за 2018 г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по протест на прокурор в ОП – Кърджали срещу разпоредбите на чл.40, т.13 и т.18 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги (Наредбата), приета с Решение № 425/ 20.02.2003 г. на ОбС – Крумовград. В протеста са изложени съображения за материална незаконосъобразност на оспорените норми от Наредбата, като приети в противоречие с разпоредбите на чл.40, ал.1 от Закона за гражданската регистрация и чл.110, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за местните данъци и такси. Иска се да се отменят протестираните норми от Наредбата.

В съдебно заседание, представител на ОП – Кърджали поддържа оспорването по изложените в същото съображения и претендира деловодни разноски.

Ответникът – Общински съвет Крумовград, не се представлява и не изразява становище по протеста.

При извършена проверка на събраните по делото доказателства, АС – Кърджали приема за установена следната фактическа обстановка:

Съобщението за постъпилния протест е обявено по реда на чл.181,ал.1, във вр.чл. 188 от АПК.По делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл.189, ал.2 от АПК.

Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги е приета с Решение № 425/ 20.02.2003 г. на

ОбС – Крумовград, а протестираните разпоредби на т.13 и т.15 – с Решение № 293/ 20.12.2013 г. и Решение № 423/ 05.09.2017 г. на ОбС – Крумовград.

От представен Протокол № 30 от проведено на 20.02.2003г. заседание на ОбС – Крумовград се установява, че от 21 общински съветници са присъствали 12, отсъствали са седем човека. С оглед годината на приема на Наредбата е неприложима разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗНА, тъй като не е била част от действащото право. Протестираните разпоредби са приети съответно с: решение № 393 от протокол №27/20.12.2013г. и Решение № 423 от протокол № 22/05.09.2017г., поради което за тях е приложимо изискването в чл.26, ал.2 от ЗНА. От Протокол № 27/ 20.12.2013 г. се установява, че от 28 присъствали общински съветници, поименно са гласували всички са гласували за приемане на т.13 от чл.40 на Наредбата, като са приели Решение № 293. От представен Протокол № 22/05.09.2017г. е видно, че от 29 общински съветници поименно за приемане на новата т.18 от чл.40 на Наредбата са гласували 25 от присъстващите, като не е имало „против“ и „Въздържал се“, като с Решение № 423/ 05.09.2017 г. са приели посочената т.18 на чл.40 от Наредбата. От представена справка от сайта на община Крумовград се установява, че на 10.07.2017 г. е бил публикуван проект за изменение и допълнение на Наредбата, ведно с мотиви към него. Т.е. става ясно, че е бил спазен чл.26, ал.2 от ЗНА.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Протестът е допустим, като подаден от лице, предвидено в разпоредбата на чл.186, ал.2 от АПК и предвид възможността оспорването на подзаконови нормативни актове да се упражни без ограничение във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен поради следните съображения:

При извършена проверка на основание чл. 168, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 196 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Редът за издаване на нормативни административни актове е регламентиран в чл. 75 - чл. 80 от АПК, а за неуредените въпроси се прилага субсидиарно Закона за нормативните актове, по аргумент от чл. 80 от АПК. При проверка на оспорените разпоредби се установи, че протестираните норми, са приети при спазване изискванията на чл.27 от ЗМСМА за кворум и мнозинство.

Настоящият състав на АС-Кърджали приема, че протестираните разпоредби от Наредбата са материално незаконосъобразни.

Протестираните разпоредби на чл. 40, т.13 и т.18 от Наредбата се намира в раздел VII от Наредбата „Такси за административни услуги“ и са със следното съдържание: За извършени услуги по гражданското състояние се заплащат следните такси: т.13. Обработка и отразяване на чуждестранни

съдебни решения и други актове съгласно Кодекса на международно частно право- 25.00лева и т.18 Съставяне на актове за гражданско състояние на български граждани, които имат актове, съставени в чужбина – 25 лв.;

Съгласно §1, т.2 от ДР на Закона за администрацията, „административна услуга“ е: а) издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение; б) издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения; в) извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице; г) консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга; д) експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.

По силата на чл.60, ал.1 от Конституция на Република България гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество, като в свое Решение № 10 от 26.06.2003 г. по конституционно дело № 12/2003 г. Конституционният съд на Република България посочва, че установяването (т. е. въвеждането) на данъците и таксите със закон означава, че само със закон, а не с подзаконов нормативен акт може да се въведе един данък или такса и задължение на гражданите да ги плащат.

Видовете местни такси, които могат да се събират от общините са лимитативно регламентирани в чл. 6, ал. 1 от ЗМДТ, като съгласно чл. 6, ал. 1, б. "е" от ЗМДТ, събирани от общините местни такси са и тези за административни услуги. Самите видове административни услуги по гражданското състояние, за които общинските съвети са овластени да определят размер на такса са посочени в чл. 110 от ЗМДТ и сред тях не е услугата, за която е предвидено събиране на такса в протестираната т.13 на чл.40 от Наредбата.

Не на последно място, съгласно разпоредбата на чл. 117 от Кодекса за международното частно право, решенията и актовете на чуждестранните съдилища и други органи се признават и изпълнението им се допуска, когато са налице цитираните в нормата основания, като самото признаване няма конститутивно действие и не представлява услуга по смисъла на закона. Производството по признаване е част от процедурата по вписване на обстоятелства във връзка с гражданската регистрация, която от

своя страна е услуга по смисъла на чл. 110 от ЗМДТ. Поради изложените съображения протестът е основателен в тази част.

Доводите за материална незаконосъобразност на чл.40, т.18 от Наредбата поради противоречие с чл.40, ал.1 от ЗГР и чл.110, ал.2 от ЗМДТ също са основателни.

В конкретния случай регистрирането на събития по гражданско състояние, настъпили в чужбина, за лица български граждани и съставянето на съответните актове по гражданско състояние, са регламентирани в Раздел III от Закона за гражданската регистрация, озаглавен "Актове за гражданско състояние на български граждани, съставени в чужбина", като съгласно чл. 69 от ЗГР и чл. 4 от Наредба №РД-02-20-9 от 21.05.2012 год. изд. от МРРБ за функциониране на единната система за гражданска регистрация, събития по гражданско състояние, настъпили в чужбина за лица, които към момента на събитието са български граждани, се регистрират в страната въз основа на препис или извлечение от съставен от чуждестранен местен орган или от български дипломатически или консулски представител, акт за гражданско състояние. Регистрирането може да се извърши служебно по инициатива на дипломатически или консулски представител в чужда държава, който служебно изпраща в министерството на външните работи препис или извлечения от актовете по гражданското състояние заедно с легализиран превод на български език, заверен по съответния ред. Преводът се препраща на съответната община. По постъпилите документи длъжностното лице по гражданското състояние съставя съответния акт за гражданско състояние с предвидените реквизити по чл. 72, ал. 3 от ЗГР. По силата на разписаното в разпоредбата на чл. 70, ал. 2 от ЗГР регистрирането може да се извърши и по искане на заинтересованото лице пред длъжностните лица в съответната община, с оглед вида на акта за гражданско състояние, като се представи легализиран и заверен препис на български език, като за длъжностното лице възниква задължението да издаде съответния акт за гражданско състояние и то безплатно при първото издаване.

При анализа на тези правни норми се намира извода, че при регистриране на събития по гражданско състояние, настъпили в чужбина, по отношение на български граждани съставени актове в чужбина, длъжностните лица по гражданското състояние в съответните общини съставят акт по гражданското състояние по см. на чл. 34, ал. 1 от ЗГР, който съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗГР се издава безплатно и не подлежат на таксуване предвид разпоредбата на чл. 110, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗМДТ, поради което предвиденото таксуване (плащане) на тази административната услуга, предвидено в чл.40, т.18 от Наредбата е установено от правно основание, което прави протестираният акт от по-висока степен и води до нейната отмяна.

Поради изложените съображения протестът е основателен и следва да се уважи, като се отмени протестираната разпоредба на чл. 40, т.13 и т.18 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, приети с Решение № 293/ 20.12.2013 г. и Решение № 423/ 05.09.2017 г. на ОБС – Крумовград.

При този изход на делото е основателно своевременно заявеното искане на протестиращата страна за присъждане на деловодни разноски.

Тъй като ОБС – Крумовград не е юридическо лице и няма самостоятелен бюджет, отговорността за разноските по настоящото дело е на община Крумовград, която, съгласно чл. 136, ал. 3 от Конституцията на Р България, е юридическо лице и има самостоятелен бюджет – чл.141, ал.1 от Конституцията.

Ето защо и на основание чл.143, ал.1 от АПК община Крумовград следва да бъде осъдена да заплати в полза на ОП – Кърджали разноски в размер на 20.00 лв., представляващи внесена такса за обнародване на оспорването в ДВ.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 193, ал.1, предл.3-то от АПК, Административният съд

Р Е Ш И :

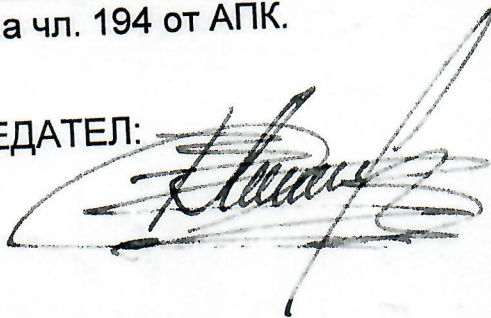
Отменя чл. 40, т.13 и т.18 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, приета с Решение № 425/ 20.03.2003 г., изм. с Решение № 293/ 20.12.2013 г. и Решение № 423/ 05.09.2017 г. на ОБС – Крумовград.

Осъжда Община Крумовград с ЕИК 000235913 и адрес: гр.Крумовград, площад „България“ № 5 да заплати на Окръжна прокуратура – Кърджали деловодни разноски в размер на 20.00 лв. (двадесет лева).

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в законна сила, да се обяви по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.
